

Myroslav Marynovych jelenleg az ukrajnai Katolikus Egyetem rektorhelyettese. Ateista volt, amikor a kommunista hatalom munkatáborra ítélte és Kazahsztánba hurcolták.

Marco Tosatti május 15-én a Vatican Insideren ismertette Marynovych történetét.

„Vallásos családban nőttem fel. Az egyik anyai nagybátyám görögkatolikus pap volt. Anyám hitteli légkört teremtett otthon, egyszerű és őszinte, fanatizmustól mentes hite volt. Örült volna, ha én is hiszek, de nem gyakorolt rám semmiféle nyomást. Tiszteltem ugyan a vallást, de szkeptikus és ateista voltam. Nem volt szükségem Istenre, jól megvoltam nélküle” – mondta el magáról Marynovych egy madridi találkozón.

Már fiatal korában észrevette a kommunista rendszer visszásságait, és kiállt a szabadságjogokért. Megalapította a Helsinki Watch ukrán szervezetét, amely feladatának tekintette, hogy őrkdjön a Helsinki Egyezménybe foglalt emberi jogok tiszteletben tartása felett. 1976-ban kilenc társával együtt, nyugati újságírók segítségével, jelentést tett a szólásszabadság elleni vétségekről: nyilvánosságra hozták a letartóztatott írók és költők nevét, kérték szabadon bocsátásukat. 1977-ben a KGB letartóztatta azzal a váddal, hogy szovjetellenes propagandát folytat. Két társát száműzték, nyolcukat pedig kényszermunkára ítélték. Tíz évet töltött le a tizenkettőből, amikor Gorbacsovval érkezett a peresztrojka ideje és kiszabadulhatott.

Fogsága elején különös dolog történt vele. Ő maga így beszél róla: „Kihallgatott a kijevi KGB, majd visszavittek a cellámba. Idegesen járkáltam fel-alá, intellektuális kérdéseken gondolkodtam. Egyszer csak hirtelen vakító fényt láttam. Nagyon furcsa három nap következett: ettem, ittam, ültem, felkeltem, de nem voltam jelen, nem hallottam, amit mondtak nekem és nem is válaszoltam. A harmadik napon harangszót hallottam, és elkezdtem beszélni. Megkérdeztem a cellatársamtól: ‘Mi ez? A Szent Vlagyimir-templom harangja szól?’ ‘Szerencsére végre hallasz’ – válaszolta.” Úgy érezte, mintha egy csomó megoldódna a lelkében: hirtelen megértette a Bibliát, amit ismert ugyan korábban is, de nem állt össze számára egységes képpé. „Attól a naptól kezdve más ember lettem, vallásos ember” – vallja.

Visszaemlékezett egy másik eseményre is: egy hosszú éhségszrájk után olyan gyenge volt, hogy mozdulni sem bírt, teljesen elkeseredett. Hallott egy hangot, amely így szólt hozzá: „Imádkozz!” Még keresztet sem bírt vetni, csak lélekben tette meg: ettől a gesztustól azonban olyan erőre kapott, hogy felugrott az ágyáról.

Marynovych a találkozón kifejezte megdöbbenését a tény felett, hogy Nagy Britanniában ma bíróság elé kerülhet valaki azért, mert keresztet visel a nyakán. „A börtönben, ahol tilos volt keresztet viselni a nyakunkon, úgy gondoltam a nyugati világra, mint a tolerancia megvalósulására. Most pedig szinte üldözik a vallást, és a világegyetemről alkotott istentagadó ideológiák veszik át az uralmat. Ez az ideológiai egyeduradalom épp olyan káros, mint a korábbi volt.”

(tzs)

forrás: Magyar Kurír